

DIUMENGE DE RAMS

Catedral de Sant Pere de Vic, 21-4-2019

COMMEMORACIÓ DE L'ENTRADA DEL SENYOR A JERUSALEM

Hem vingut un any més a la plaça de la Catedral amb palmes i rams a les mans. Ho fem com ho fan avui molts i molts cristians arreu del món, i com també ho han fet generacions i generacions de cristians d'aquesta ciutat de Vic al llarg del temps, al llarg dels segles. Això ho fem perquè un dia de la setmana com avui, diumenge, Jesús va entrar a la ciutat de Jerusalem, com hem escoltat en l'evangeli que ens acaben de proclamar, damunt d'un pollí d'ase, i la gent quan el veien encatifaven els llocs per on passava amb els seus mantells, i d'altres tallaven rames dels arbres i les brandaven quan ell passava.

Per què ho feien això? Ells volien expressar la seva admiració envers Jesús. Molts dels qui el seguien el reconeixien com el Messies esperat d'Israel. I és que Jesús havia fet molts signes que manifestaven que en ell hi havia una presència única de Déu. Però hi ha quelcom més: Jesús va entrar a la seva ciutat sabent que hi havia de morir en la creu i de ressuscitar el tercer dia. Per a ell l'entrada a Jerusalem significava fer un pas endavant i definitiu en el compliment de la voluntat del Pare per salvar la humanitat del poder del pecat i de la mort.

Aquesta salvació també és per a tu, siguis petit, jove o gran. La salvació de Jesús, certament, és per a tots els homes sense cap distinció, però és també personalment per a tots i cada un de nosaltres. Tenen ple sentit per a tots i cada un de nosaltres aquelles paraules de sant Pau: El Fill de Déu em va estimar i es va entregar ell mateix per mi (Ga 2,20). També per tu, que pots ser has vingut a aquesta plaça de la Catedral aquest matí sense saber del tot què és el que celebrem. El papa Francesc, en un missatge dirigit a tots els joves, els diu en relació a la mort salvadora de Jesús unes paraules que s'avenen perfectament a tots nosaltres: «Crist, per amor, s'ha entregat fins al final per salvar-te. Els seus braços en la creu són el signe més preciós d'un amic capaç d'arribar fins a l'extrem ... Aquest Crist que ens salva en la creu dels nostres pecats, amb aquest mateix poder del seu lliurament total continua salvant-nos i rescatant-nos avui. Mira la seva creu, aferra't a ell, deixa't salvar, perquè "els qui es deixen salvar per ell són alliberats dels pecats, de la tristesa, del buit interior, de l'aïllament"» (Christus vivit, 118-119).

No sé què hi ha en el cor de cada un de vosaltres, però Jesús sí que ho sap. No tinguis cap por de fer brollar el teu desig de vèncer el pecat que et fa mal a tu i als qui estan al teu costat i que, de vegades, són els qui més estimes. Aquell buit que experimentes sovint en el teu cor, no tinguis recança a deixar que aflori, perquè és signe que ets cridat a viure en plenitud, cridat a experimentar un amor que mai no falla i que no pot morir. En una paraula, Jesús, el qui per tu ha mort en la creu, et diu que escoltis el teu cor en tot el que hi ha de veritat i d'amor i que cerquis més i més veritat i amor. Jesús ja et cerca i et vol donar

a mans plenes el que desitges de veritat. Solament vol que li obris el cor i comencis a parlar-li en el secret del teu interior. Ell és a la porta del teu cor i truca amb la confiança que li obriràs. Si així ho fas, experimentaràs la llibertat que solament ell et pot donar.

Aclamem Jesús, ell és el nostre Salvador i el nostre Rei. Brandeu les palmes i els rams i crideu ben fort: Hosanna a dalt del cel. Beneït sigui Jesús, el rei. Beneït sigui Jesús, el qui ve en nom del Senyor. Hosanna, hosanna!

Sou convidats tots a fer la processó i entrar a la catedral, on celebrarem la santa missa i, en aquesta, escoltarem el relat de la passió i mort de Jesús segons sant Lluc. Ens fixarem sobretot com és de gran la misericòrdia que brolla del cor de Jesús, ell que és el rostre de la misericòrdia del Pare.